

بررسی فراوانی خودکشی و ارتباط آن با خصوصیات جمعیت شناختی درسال های ۹۲-۹۵ در مراجعه کنندگان به مراکز درمانی شهرستان قوچان

تاریخ دریافت: ۹۷/۱۲/۰۶

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۱/۱۷

کد مقاله: ۸۶۳۹۴

منیره قربان صباغ^۱، عزت عطاری قوچانی^۲، فرحناز
بهارستان^{۳*}، فائزه دلال مقدم^۴

چکیده

خودکشی عامل مرگ بسیاری از افراد جامعه و بر هم زننده سلامت روانی خانواده هاست و اقدام به آن، یک مسأله مهم بهداشت عمومی محسوب میشود. در سالهای اخیر شاهد روند رو به رشد نرخ خودکشی، در هردو جنس هستیم، براساس تخمین سازمان جهانی بهداشت تا سال ۲۰۲۰ میلادی، تقریباً یک میلیون و پانصد و سی هزار نفر بر اثر خودکشی خواهند مرد و بیش از ده تا بیست برابر آن در سطح جهان اقدام به خودکشی خواهند کرد (۱) بدان معنی است که تا سال ۲۰۲۰ میلادی به طور متوسط یک مورد مرگ ناشی از خودکشی در هر بیست ثانیه و یک مورد اقدام به آن، در هر یک تا دو ثانیه اتفاق می افتد (۲). مطالعه حاضر با هدف تعیین فراوانی اقدام به خودکشی و عوامل موثر بر آن در مراجعه کنندگان به مراکز درمانی شهرستان قوچان انجام شد. این مطالعه توصیفی و تحلیلی پرونده افرادی که در سال های ۹۲ تا ۹۵ اقدام به خودکشی کرده و به مراکز درمانی شهرستان قوچان مراجعه نمودند، بررسی شد. بررسی های انجام شده، نشان داد که، خودکشی موفق از ۳/۶ به ۲/۶ در صد هزار کاهش و اقدام به خودکشی از ۲۹۷/۹ به ۲۰۸ در صد هزار کاهش یافته است. اقدام به خودکشی در جمعیت شهری بیش از روستایی، در زنان بیش از مردان و در متأهلین بیش از مجردین می باشد. از نظر تحصیلات بیش از ۹۸ درصد اقدام کنندگان به خودکشی تحصیلات دیپلم و کمتر از آن را داشتند میانگین سنی بیشتر افراد ۲۵-۳۵ سال بود و در این خصوص تفاوت معنی داری بین جمعیت شهری و روستائی، زنان و مردان مشاهده نشد. بیشترین درصد اقدام به خودکشی مربوط به زنان خانه دار، متأهل با تحصیلات متوسطه و ساکن شهر بود. پیشگیری از افکار و رفتار خودکشی و کنترل عوامل مستعد کننده آن علاوه بر آن که نیاز به آگاه سازی جامعه و مدیریت مسائل روحی روانی دارد، نیاز به برنامه ای جامع و چند بخشی در سطح جامعه داشته و تنها محدود به مداخله در بخش پزشکی یا روان پزشکی نیست.

واژگان کلیدی: فراوانی، خودکشی موفق و نا موفق، مراکز درمانی

۱- ارشناس ارشد آموزش بهداشت و ارتقا سلامت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، شبکه بهداشت و درمان و مجتمع آموزش عالی سلامت قوچان

۲- کارشناس بهداشت روان، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، شبکه بهداشت و درمان و مجتمع آموزش عالی سلامت قوچان

۳- کارشناس مسئول بهداشت روان، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، شبکه بهداشت و درمان و مجتمع آموزش عالی سلامت قوچان؛
baharestanf1@mums.ac.ir

۴- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، شبکه بهداشت و درمان و مجتمع آموزش عالی سلامت قوچان